

עמ"י 31289/08/14 - מדינת ישראל נגד מוסעב אבו ענזה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"י 31289-08-14 מדינת ישראל נ' אבו ענזה (עציר)
בפני כב' השופטת נחמה נצר
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
מוסעב אבו ענזה (עצור)

21 אוגוסט 2014

נוכחים:

ב"כ העוררת מורן יודילביץ

המשיב וב"כ עו"ד ויקטור אוזן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר שהוגש הבוקר על החלטה שהתקבלה אמש במסגרתה ראה לנכון בית משפט השלום בבאר שבע שלא להיעתר לבקשת העוררת, להוסיף ולהחזיק את המשיב במעצר ותחת זאת ניתנה החלטה המורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, הכל כמפורט בהחלטה.

יצוין, כי מדובר היה בבקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב, כאשר זה נעצר לראשונה ביום 17.8.14. אין חולק כי בפני בית משפט קמא, במסגרת הבקשה הראשונית, באה בקשה לעצור את המשיב למשך שבעה ימים ובמסגרת דיון בבית משפט קמא, שהחל כאמור ביום 18.8.14, סבר בית משפט קמא כי נכון לאותה עת, יש לתת בכירות לצורך ולהכריח של גופי החקירה המוסמכים, להעמיק בכיווני החקירה, זאת לנוכח מהותו של החשד, כפי שיוחס למשיב, נכון לאותה עת והכוונה היא להחזקת אמל"ח וניסיון תקיפה על ידי שניים או יותר.

כאמור, בהחלטה מיום 18.8.14, בית משפט קמא נעתר אמנם, לבקשה למעצר המשיב, והורה על המשך מעצרו עד ליום 20.8.14, עם זאת, ראה לנכון בית משפט קמא לקבוע כי מדובר "בחשד סביר ברמה נמוכה יחסית שעיקרו...ראיות נסיבתיות" בית משפט קמא אף הוסיף כי את החשדות כנגד המשיב יש לבדוק באופן מדוד, וכי קיימת, נכון לאותה עת, הצדקה להמשך מעצרו של המשיב, אם כי רק לתקופה קצרה.

כאמור, בית המשפט חידש הדיון בעניין המשך מעצרו של המשיב, במסגרת בקשה שניה שבאה בפניו.

יצוין כי הדיון בבקשה זו התקיים בד ובבד עם בקשה להמשיך ולהחזיק במעצר שני מעורבים אחרים הקשורים לפרשה

עמוד 1

ואשר נתונים במעצר מאז 10.8.14.

כאמור, בית משפט קמא, בהחלטה מיום 20.8.14, הורה על שחרור המשיב והעוררת מתקשה להשלים עם החלטת השחרור ועל כן, עתרה לביטולה.

עיינתי ושבתי ועיינתי בהודעת הערר, ומתקשה אני למצוא בה נימוק משמעותי או כזה אשר יכול להצדיק את המבוקש ודוק. במסגרת ערר כאמור, על העוררת להצביע על פגם, ליקוי או רבב, שנפל בהחלטה או באופן שבו יישם בית משפט קמא את הכללים הקיימים לגבי הארכת מעצר שניה.

בפרט, מקום בו כבר בהארכת המעצר הראשונה, ראה לנכון בית משפט קמא להביע דעתו, כי מדובר בחשד סביר ברמה נמוכה יחסית שיסודו בראיות נסיבתיות.

מצופה היה כי במסגרת הבקשה השניה, תצביע העוררת על חיזוקה של התשתית הראייתית הנסיבתית וכן על צורך ברור בהמשך המעצר לצד טיעון כי פעולות החקירה המבוקשות, אינן מאפשרות, בוודאי בשלב זה, את שחרורו של המשיב.

לא מצאתי כי יש בטענות העוררת, כמו גם בטיעוני ב"כ העוררת היום בפניי, כדי להצביע על שימוש לא נכון או לא מושכל, מצד בית משפט קמא, במאזניים שהוא חייב להפעיל בשלב שבו מתבקשת הארכת מעצר שניה, ואם לא די בכך הרי שמעיון בפעולות החקירה הנוספות, כפי שהוצגו לעיון בית משפט קמא, במהלך הדיון אמש, איני סבורה כי מדובר אכן, בפעולות חקירה אשר לפחות חלקן אינן יכולות להתבצע אלא, במקום שבו המשיב עודנו נתון מאחורי סורג ובריח.

בהקשר זה, ראוי להזכיר כי בית משפט קמא לא שחרר את המשיב לסביבתו הטבעית, אלא הרחיקו לבית דודתו בעיר לוד, תוך שקבע כתנאי שחרור איסור מוחלט על המשיב ליצור קשר מכל מין וסוג שהוא עם המעורבים בעניין החשדות הלל.

בנסיבות אלו, להבנתי, כאמור, אין להצביע על פגם או דופי בהחלטת בית משפט קמא ואיני רואה עילה לשנות מהחלטת השחרור.

הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ה אב תשע"ד, 21/08/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר, שופטת